

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.814.2021

Łódź, 2 grudnia 2021 r.

Rada Miejska w Wieruszowie

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834)

stwierdzam nieważność

ust. 5 pkt 2 w zakresie wyrazów „umieszczania bez zgody właściciela przystanku komunikacyjnego plakatów, ogłoszeń oraz” i ust. 8 załącznika Nr 2 do uchwały Nr XL/310/2021 Rady Miejskiej w Wieruszowie z dnia 27 października 2021 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem jest Gmina Wieruszów, udostępnionych przewoźnikom i operatorom oraz zasad i warunków korzystania z tych przystanków.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Wieruszowie podjęła w dniu 27 października 2021 r. uchwałę Nr XL/310/2021 w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych, których właścicielem jest Gmina Wieruszów, udostępnionych przewoźnikom i operatorom oraz zasad i warunków korzystania z tych przystanków. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 4 listopada 2021 r.

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁÓDZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

W toku kontroli legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że narusza obowiązujące przepisy prawa i przedstawił swoje zastrzeżenia w uzasadnieniu do zawiadomienia z 9 listopada 2021 r. znak: PNIK-I.4131.814.2021.

Odpowiadając na uwagi organu nadzoru, Przewodniczący Rady Miejskiej w Wieruszowie w piśmie z 15 listopada 2021 r. znak: BO.007.6.2021.ZC przesłał wyjaśnienia, z których wynika, że wskazany w ust. 5 pkt 2 załącznika zakaz ma jedynie charakter informacyjny i nie wiąże się z żadną sankcją za jego naruszenie. Intencją organu stanowiącego, w zakresie wprowadzenia kwestionowanego postanowienia, było wyłącznie podkreślenie funkcji, jaką ma pełnić przystanek komunikacyjny. Ponadto w zakresie treści ust. 8 załącznika wskazano, że w przedmiotowym zapisie nie ma mowy o zawieraniu umów na udostępnianie przystanku komunikacyjnego, natomiast chodzi o uzgodnienie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2, w związku z pkt 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. Przewodniczący wskazał, że udostępnianie przystanków, w obowiązującym porządku prawnym, odbywa się nie tylko na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, ale także na podstawie cyt. wyżej przepisów.

W dalszej kolejności Przewodniczący podniósł także, że zapis ust. 8 mówiący o wymogu wniosku do którego należy dołączyć wykaz obsługiwanych przystanków komunikacyjnych wraz z rozkładem jazdy a także schemat (mapę) danej linii komunikacyjnej z zaznaczonymi przystankami, ma na celu ustalenie, czy właściciel/zarządca przystanku komunikacyjnego jest właściwy do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku.

Organ nadzoru nie uwzględnia powyższych wyjaśnień i przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Uchwała Nr XL/310/2021 w Rady Miejskiej w Wieruszowie z dnia 27 października 2021 r. podjęta została na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1371), zwanej dalej u. p. t. z.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 pkt 6 u. p. t. z. organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów. Natomiast stosownie do art. 15 ust. 2 u. p. t. z. określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego. Podjęta na powyższej podstawie prawnej uchwała stanowi akt prawa

miejscowego. Charakter normatywny takiej uchwały przesądza o konieczności formułowania zawartych w niej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego. Oznacza to, że wszystkie unormowania uchwały muszą precyzyjnie realizować delegację ustawową i nie mogą swym zakresem przekraczać jej granic. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, umocowanie do stanowienia w przedmiocie określenia „zasad i trybu korzystania” z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, oznacza kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do tych obszarów (urządzeń), norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł zachowania się, określenia ustalonego porządku zachowania się. Zarówno warunki, jak i zasady korzystania, o których mowa w normie kompetencyjnej, wyznaczają pewien obszar, w ramach którego rada gminy może je swobodnie kształtować. Nie oznacza to jednak zupełnej dowolności. Rada ma obowiązek ściśle trzymać się ram wyznaczonych zarówno przez ustawę, jak i naturę materii, którą w ramach danego upoważnienia ustawowego reguluje.

W toku kontroli legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru uznał, że zapis ust. 5 pkt 2 załącznika nr 2 do uchwały, w zakresie wyrazów „umieszczania bez zgody właściciela przystanku komunikacyjnego plakatów, ogłoszeń oraz” przekracza delegację ustawową wynikającą z treści art. 15 ust. 1 pkt 6 i art. 15 ust. 2 u. p. t. z. i wkracza w zapisy art. 63a § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008 z późn.zm.). Stosownie do art. 63a § 1 ww. ustawy, kto umieszcza w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenie, plakat, afisz, apel, ulotkę, napis lub rysunek albo wystawia je na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny. Podkreślić należy, iż ustalanie zakazów w sytuacji, gdy zostały one uregulowane już w ustawie, stanowi istotne naruszenie prawa.

Ponadto ust. 8 pkt 1 i 2 załącznika nr 2 do uchwały został dokonany z przekroczeniem delegacji ustawowej wynikającej z dyspozycji art. 15 ust. 1 i 2 u. p. t. z., ponieważ w zakresie delegacji ustawowej nie mieści się uprawnienie do decydowania o dokumentach, informacjach, jakie należy przedłożyć wraz z wnioskiem o zawarcie umowy na udostępnienie przystanku komunikacyjnego. Powołana materia, należy do sfery wykonawczej i nie stanowi określenia "zasad i warunków korzystania z przystanków". Dodać trzeba, że ustawodawca w treści art. 30 i kolejnych przepisach ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, uregulował wymogi konieczne, poprzedzające rozpoczęcie realizacji przewozu, zatem wprowadzenie, przez Radę Miejską w ust. 8 pkt. 1 i 2 załącznika Nr 2 do uchwały, jakichkolwiek postanowień modyfikujących przepisy ustawowe, jest niedopuszczalne.

Opisane wyżej uchybienia w istotny sposób naruszają prawo tj.: art. 15 ust. 1 pkt 6 i art. 15 ust.

2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, co powoduje konieczność stwierdzenia nieważności uchwały we wskazanej części.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Burmistrz Wieruszowa